

Виходить во Львові що Вторника, Четверга и Суботы (крім руских свят) о 5-ой год. поп. Литер додатокъ „Библиотекы найзнам. повѣстей“ виходить по 2 печат аркуші кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакція „Администрація“ підъ Ч. 44 уллиця Галицка. Рукописи звертаються лиш на попереднє застереженнє. Облоашеня приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣгъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламаціи неопечатаній вѣдлий бѣгъ порта.

Предплату и инсераты приймають: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Відни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; Heinrich Schalek, Wollzeile 12; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; Moritz Stern, Wollzeile 22; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Гамбурѣ Valentin & Co., Königstrasse 36. Въ Парижі Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ и почтовой уряди.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рікъ . . . 12 зр. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл. на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл.

съ дод. „Библиотекы“: съ дод. „Библиотекы“: на цѣлый рікъ . . . 16 зр. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл. на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл.

на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . зр 5— на цѣлый рікъ . . . 5 рубл. на півъ року . . . зр. 2:50 на півъ року . . . 2:50 р.

Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рікъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 7:50 зр. на чверть року . . . 3:75 зр.

съ дод. „Библиотекы“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рікъ . . . 19 зр. на цѣлый рікъ . . . 6 зр. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Отповѣдь „Рускому Сіонові“

на статію И. Б-ого въ ч. 3 зъ 1885 р. підъ заг. „Наші часописи въ религійномъ взглядѣ“, — въ оборонѣ чести и поваги старинного Ставропигійского Института.

Въ статіи тѣй, котра по своємъ появленню въ „Р. Сіонѣ“ стѣлкою наробила шуму и котру такъ горячо похвалила праса польска, а навѣтъ въ польскѣмъ ея оригиналѣ (якъ показуєся въ порѣвнаннѣ польского тексту съ рускимъ) умѣстивъ немаловажний органъ впливовыхъ и мѣродайныхъ на руску судьбу въ Галичинѣ сферѣ, „Dziennik Polski“ въ ч. 42 въ с. р., — въ статіи тѣй, котра очевидно вымѣрена на тов, щобы выказати, що не всѣ Русины суть противні реформѣ Василянъ въ Добромили, а противно, многі въ нихъ тую реформу, яко конечну и спасенну мѣру уважають и много добра въ неї для руского на роду надѣются, — въ статіи тѣй, въ котрій Русины одного сторонництва руского нацѣпованій атеистами або бодай нерѣшучими християнами, а другого сторонництва шизматиками и москалями, — въ статіи тѣй, котра після нѣмецкой пословицѣ „das Kind mit dem Bade ausgewaschen“ осудила въ горы всю рускій гаветы читающую Русь, такъ що навѣтъ консервативный свѣтскій Русинъ, укличившій вишшій, середній и высшій школы, отже знающійся на грамотности, бояться муситъ, чи вже, ради власного найчистѣйшого консерватизму, не понавѣ въ екскомунику ipso facto, — въ тѣй статіи найшовъ такожъ нашъ старинный Ставропигійскій Институтъ не дуже почете мѣсце, яко мнѣма якась синодально-народна церковь, бо межі штундизмомъ, безпоповщиною, протестантизмомъ, галиканизмомъ, англиканскою, сербскою и російскою шизмою и пр. и пр.

Не привычавшій бавитися фразеологією або высказаній слова брати яко жаргъ, но будучи многими досвѣдами жизни усопобленій до серіознѣйшого трактованія нашихъ рускихъ справъ, а передовѣвъ маючи на серці повагу нашей историчной институтіи, якою єсть Ставропигійскій Институтъ у Львовѣ, — не можемо завазати нашому внутрѣшному голосови, щѣбъ не облявився и не ставъ въ оборонѣ нашей святой традиціи.

Похоронъ бл. п. Ев. Желеховского.

(Конєць.)

Отправа службы Божой и парастасу въ церквѣ тревала до полудня. По службѣ Божой вступивъ на проповѣданцю о. Омелянъ Глѣбовицкій, завѣдатель въ Нѣмшина, и въ краснорѣчивомъ словѣ съ жаромъ проповѣдывичимъ ѣдвалъ честь Евгению Желеховскому яко примѣрному християнину и вѣрному сыновіи руской церкви, руского народа, неутомимому ширителєви просвѣты народной и труженникови на навѣ руского письменства. Бесѣда о. Глѣбовицкого зробила на вѣрныхъ, тѣсно заповнившихъ церковь, велике впечатлѣннє. — Подчасъ богослужєня роздавано вѣрнымъ хорошій стихъ: „Слез на могилѣ Евгєнія Желеховского“.

По ѣдвалѣ въ церквѣ вирушивъ величавый похоронъ на кладовищѣ въ такѣмъ вѣдрѣвѣмъ порядку, якъ въ дому до церкви, тѣлко при ще значно бѣльшимъ числѣ священниковъ и народа. Похѣдъ остановився передъ мурованымъ гробомъ. Закимъ домовину вложено до него, пропало и величало дорогій ея скарбъ шѣтъ бесѣдниковъ.

Першій промовивъ редакторъ „Дѣла“ Иванъ Белей. Въ довѣдй, въ вворушеннѣмъ выголошеній рѣчи на гробѣ своего учителя — авначивъ ѣнъ напередъ тяжку, немилосердну для насъ нынѣ судьбу, що люта смерть коситъ и коситъ що найкрасшій цвѣтъ въ вѣльника руского, що гасне одинъ яркій свѣточъ народа ва другимъ. Але въ дальшѣмъ тоцѣ рѣчи, навязуючи до Шевченковихъ словъ: „Якъ небо блакитне, нема єму краю, такъ душѣ почину и кѣнца не має“, — вливавъ бальсамъ потѣхи и вѣры въ опечаленій сердца. „Велика, благородна душа руского народа не має кѣнца, она вѣчно жива и могощу проявляєся въ тыхъ апостолахъ правды и науки, що скрѣзь вста-

ютъ и берутъ на рамя важкій хрестъ руского народа. Душа руска невмируща. Мечъ насъ нищивъ и огонь — не знищивъ нашей живої души народной. Якъ та сосна горда и въ лѣтѣ и въ зимѣ пышавєя все зелеными китицями, такъ Русь наша вѣчно велєнѣя своими гуманными идеями, голосными геніями та тихими робѣтниками, апостолами правды и науки“. Обѣсѣя ѣдвалши довжну честь и хвалу покійному, яко честному „народовцеві“ и „народомѣлцеві“, яко учителєви та провѣдникови нашей молодежи, апостолюви просвѣты народной и ученому авторуви Словаря руского, попрацавъ єго ревными словами, бжжачи, щѣбъ свѣтлый образъ єго живѣ середъ сыновѣ Русы ѣнъ рода въ родѣ.

Другій въ ряду промовивъ по польски проф. П. Парылякъ, обѣносячи въ краснорѣчивыхъ словахъ высокій честноты покійного яко чоловѣка, учителя, товариша и ученого.

Потому богословъ Ал. Бѣбикевичъ ѣдвеклямувавъ съ глубокимъ чувствомъ свой стихъ:

И зновъ могила! зновъ землю копають!
Изъ очей слѣзы знову потекад!
На лица свѣжы — старыхъ здогоняють,
Щѣ ѣнъ недавна еще не засхла,
Земле нещастна, скопана, порята!
Коля тобѣ буде нашихъ слѣзъ досеть?
Не досеть ними зрошена-сь, полята?
Чи схнуть такъ скоро? чи жаръ ты палать?
Мы вже такъ плачемъ! смѣяться забули,
Все болмоєя, щѣбъ гѣрка слеза
На нагу зѣвотку въ око не сплынула,
До усмѣхнутыхъ устъ не затекла!
Чи тыхъ жертвъ нашихъ тобѣ ще за мало?
Щѣ ти новои жертвы заблагось?
Мы вже великій скарбы ти ѣддали,
Днесъ зновъ величній ѣдгата прайшлоє!
О, скарбъ великій укрыє ся могила!
Золоте сердце, що для всѣхъ товкло,
Жельзѣну руку, що для всѣхъ трудлаєя,
Козацке тѣло, що за всѣхъ лягло...

Праведна душа! Прійми отсе слово!
Прійми сей послѣдній, горестный привѣтъ!
Памятку нашей вѣчной любви
Возьми съ собою въ другій, красшій свѣтъ!
Не такі дары мали мы принєсти,
Не такъ почтати заслуги Твои,
Не такі вѣнцѣ почали-смо плєсти,
Не такі ленты мы ткали Тобѣ!
Не хтѣвъ Ты, батьку, ихъ ѣнъ насъ приняти,
Вѣнцѣ не бажавъ-єь, олавы не хотѣвъ,
Не хтѣвъ надгороды своєи чекати,
Нѣ вѣнцѣ олавы ѣнъ братѣвъ, сынѣвъ..
Китицю сумну вѣжємъ въ отѣку днєву,
Изъ оумныхъ цвѣтѣвъ вѣнєцъ Ты плєтємъ,
Жалѣбнымъ листємъ укрьємъ домовину,
Щѣбъ-єь увѣнчаныи ставъ передъ Царємъ.

Прощай же, батьку! прощай брате рѣдний!
Прощай отамане молодыхъ головъ!
Прощай сыну Руою, неняки бѣдний!
Мы оя прощаємъ на вѣки съ Тобѣмъ!

Ѣдгатакъ промовивъ по польски п. Я. Гнѣвошъ. „Lach na tej ruskiej ziemi“ — якъ назвавъ себе бесѣдникъ — вєдличавъ працю нашу надъ народомъ въ мѣщанскихъ сукманахъ и сельскихъ сѣрѣкахъ — и на могилѣ руского народомѣлца завѣдывавъ своихъ братѣвъ, щѣбы вмѣстѣ ѣдгмплати правъ Русинамъ, радше учились ѣнъ нихъ працѣ надъ своимъ народомъ.

Передѣслѣдній попрацавъ покійного академикъ п. Н. Яворонскій въ имени „Академичного Братства“. Въ горячихъ словахъ авѣривъ покійного, що молодѣжъ иде и буде ити по стєгамъ покійного.

Послѣдній промовивъ проф. Григорій Цєглинскій, ѣдпоручникъ товариства „Просвѣта“. Въ прегарній довѣдй рѣчи славивъ любовь покійного до рѣдного краю и велику працю для рѣдного народа, а оплакуючи такъ передчасну утрату того „горячого сердца“ и тои „великой души“, такъ закѣнчивъ: „Плачмо и жалуймо але й гордуймоєя; плачмо, що

въ самыхъ текствѣхъ було єв. римского престола, подтвердившого условія церковной униі, можемо Ви. кандидатуви богословскому на университетску катєдру выказати. Слово ritus означає цѣлый организмъ руской церкви съ єв. вєхѣднымъ каноничнымъ правомъ, котрый то организмъ при принятии униі ѣнъ єв. римского престола торжественно бувъ подтвержденый. Нєхай Ви. докторъ подвизьєся до лекєконѣвъ и єнциклопєдїи для католицкого каноничного права, а найде тамъ на певно подтверженнє того, що слово ritus означає и всю дисциплину и организмъ руской церкви. Знайде ѣнъ тамъ такожъ корифєями-внатоками церковного права, ѣдтверго высказаныи и удокументованыи поглядъ на чудне совершеннєство католицкого законодавства каноничного, котре совершенно перевєденуемо окрѣмѣшному организмови руской церкви въ Галичинѣ до сєго часу оставляло зовєсьмъ свободнє и самѣстѣйнє мѣсце, а помимо того не потерѣло оно (каноничнєе законодавство римске) нѣякой ушкоды або неморальности анѣ въ своихъ засновахъ, анѣ въ консеквенціяхъ тыхъ-же засновъ.

Такѣжъ вѣдомѣ суть докторамъ и недокторамъ єв. богословїи слова цитованой черєзъ автора, чи тамъ переводчика статїи „Р. Сіона“, булѣвъ папы Климентїя VIII., ва котрого Русины приняли унию и котрый булєю „Magnus Dominus et laudabilis“ подтвердывъ условїя униі: „ut nihil innovetur“, „ut omnia antiquo more fiant“, а передовѣвъ уступъ ѣднєсячїєсь до монастырѣвъ и монахѣвъ-Василянѣвъ, „ut sint archimandrita, ihumeni, monachi vulgo ezercy et coenobia illorum secundum morem et consuetudinem antiquam sub obedientia et potentia Episcoporum“, — котрый то уступъ власнє стоить въ очевидной суперечности съ новѣйшою конституцією єв. апостольского престола зъ 12 мая 1882 р.

Не розумѣймо, якъ може авторъ чи переводчикъ згаданой статїи въ „Сіонѣ“ клеветати на Русинѣвъ за то, що они ѣдткликуєтєся до флорентїєского собору, коли власнє тая буля папы Бенедикта XIV. въ 26 червня 1755 р. „Allatae sunt“, на котрѣй нежичливый Русин авторъ згаданой статїи опирає свои аргумен-

ты, покликуючися на всѣ установы и обряды греческой церкви, якї були передъ шизмою, — отже розумѣймо тутъ въ часахъ першого введєня униі на Галицко-Володимирскій Русинъ ва короля галицкого Данила 1254 р., потому униі на Русинѣ въ наслѣдокъ флорентїєской вселєньской униі введєной 1439 р., — выравно выслаєся на флорентїєскїй соборъ тыми словами: „unione ab Eugenio pontifice probata— Joannes Paleologus subscripsit hac lege, ne ex ritibus nostrae ecclesiae aliquid immutetur“.

И. И.

Голосъ въ справѣ выкладового языка въ школахъ середныхъ у вєхѣдній Галичинѣ.

(Статья надѣслана.)
(Дальше.)

Лєгко сказати: мы повинні зовєсьмъ справедливо мати що найменше три самѣстѣйнї рускїи гимназїи, крѣмъ львовской, — та не такъ лєгко се перевєсти.

Не иде тутъ о число учениковъ Русинѣвъ, бо такє єсть надто достаточнєе, щѣбъ такї гимназїи могли истнувати, анѣ о учителей Русинѣвъ, бо тыхъ такожъ потрібнєе число найдєся, но иде о грошѣ. Кошты, якї до основанїя и удєржанїя новой гимназїи потрібнїи, суть дужє великїи. Правительство лєдвї чи вгодитєся на основаннє гимназїи, поки хтѣсь не найдєся, що дасть бѣдай будынокъ и фондъ на першї потреби шкѣлнїи. Мы-жѣ не маємо анѣ богатыхъ бѣльшихъ властятєлѣвъ дѣбрь, анѣ купцѣвъ, котрї могли-бѣ ѣдвѣтнї капиталы на єю цѣль жертвувати, а фонды, повставшї въ дужє значнїй части въ руского гроша, суть въ рукахъ бѣльшости нє-руской по мѣстахъ въ радахъ громадскихъ, въ радахъ повѣтовыхъ та въ выдѣлѣхъ краєвѣмъ. Бєли-бѣ и такъ було, що або мѣста, або рады повѣтовї, або соймѣ мали щѣру волю въ публичного гроша дати частину на потреби заснованїя рускихъ гимназїи, то чи можливє се въ тепєрѣшнихъ часахъ тѣсныхъ, коли то и давнѣйше основанїи комунальнїи гимназїи съ польскимъ языкомъ выкладовымъ правительство мусѣло на себе перєнати ва-для оказавшогоєя пѣдвѣйше недостачи фондѣвъ мѣськихъ. Дальше припустѣмъ, що може дєсь и найшлись-бѣ фонды на основаннє трехъ новыхъ гимназїи,

упавъ такїи труженникъ, гордуймоєя, що живѣ ѣнъ середъ насъ, що земля наша выдєє такихъ людей — жїючихъ ва птичку, працюющихъ ва великанѣвъ. И якъ гордый Римлянинъ, дивлячисъ въ посмертнїи лица своихъ батькѣвъ, рвєся и кипѣвъ до дѣлъ хоробрѣсти и славы, якєма славились ва житїи она, такъ и мы дивлячисъ на єю розрыту могилу, сумуймо до волѣ але й послухаймо єю голосу. А голосъ єи отъ такїи: Живѣ я не собѣ, а вамъ! Живѣ я не силою и долею, а бєзсилємъ и бєздѣлємъ. Кѣжда хвїля моего житїя, — се на силу вѣчнѣности выдєржати и выхѣдєнуванєя не для себе, а для васъ. Щастя моего я берѣвъ въ частю вашѣмъ, тожъ и вы робѣтъ не инакше. *Вѣнцѣ мои кладу на голову тємъ, що пойдуть за мною!*

О 2-гѣй годїнѣй вєкрыла могила домовину дорогого Евгєнія Желеховского. Якъ-равъ въ тую хвалу почавъ падати дощикъ и мовѣ слєвами скрѣпляти свѣжу могилу.

А мы, повертаючи въ кладовища, думали-гадали такъ, якъ написавъ на смерть бл. п. Евгєнія вѣдохновєний нашъ поєтъ Корнїло Н. Устїяновичъ:

Лєтѣла цѣлка пѣзъ поля
Тяжка и медѣмъ и воскомъ,
Щѣ изъ всѣхъ цвѣтѣвъ збирала,
Лєтѣла оквашно и впадала,
Недѣлєтѣла — погаблала.

Щѣ вбило робѣтницю звинну?
Щѣ очи замкло Тобѣ, друже,
Благїй, сердечный, невпняный?

Жаль, жалъ намъ на долю вєрожу,
Жаль сердца, що въ Тобѣ вєзнуло,
Жаль силы, котрой намъ збуло.
Тѣй жалъ мы на грѣбъ положимъ,
Най лиєє съ Тобѣмъ въ дорогу,
Най лиєє, най стане на небѣ
И плачє на долю до Бога!

ый день. Дѣло судявъ секретаря рады п. Пани-
кевич; прокуратюрю заступавъ п. Святославъ
Шаповской; защитникомъ обжалованого бувъ дръ
Еминович. Судя засудявъ п. Цѣньского на 50
ар. кары а взглядо 10 дѣвъ арешту. П. Цѣнь-
ский принявъ засудъ и зрѣкса апелаци.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Засѣданіе палаты пановъ) отбулося дна 24
лютого о. р. при численой участи членовъ въ
правѣ; съ стороны правительства були въ
министры кромѣ министра ландверя. Предѣла-
тель гр. Травтмасдорфъ открьвъ засѣданіе по-
святивши кѣлька словъ за гадць помершихъ чле-
новъ палаты имено кн. Аврерпергови, Скрип-
ціому, Козебродокому и Кайзерфельдову а от-
такъ заявивъ, що цѣсарева поручила ему подя-
кувати палатѣ за благожеланя по поводу ея уро-
данъ. Опѣсля приступлено до порядку дневного
и залагожена деякі сираны, якъ надійшли зъ
палаты пословъ. До закона о провзоричномъ
урегульваню конгрusy постановлено выбрати
окрему комисію зъ 15 членовъ. Отгакъ насту-
пиво друге чтанье угоды Австро-Угорчанъ съ
Францією о плавбѣ на моря. По поводу сего за-
бравъ голосъ гр. Кифштайнъ и вказуючи на те,
що поднесенне мыта отъ збѣжа въ Франціи и
Нѣмечанѣ выкликали переполохъ въ австрій-
ской державѣ, радявъ, чтобы въ теперѣшней
угодѣ съ Францією не запускатися далеко, бо
черезъ то моглабы захватитися угода яку вто-
рѣкъ съ Францією заключено. Таке захитанье
вторѣкою угоды могло-бы дуже некористоно вилы-
нути на торговлю австрійску, позаякъ Франція
есть значимый мѣсцемъ збугу австрійского вы-
возу. По промовѣ сѣй заключено угоду съ Фран-
цією. — Палата пановъ приняла безъ дискусіи
въ другѣмъ и третѣмъ читаню ухвалу палаты
пословъ въ справѣ додаткового кредиту на р.
1884 въ сумѣ 39.300 ар. на закуцно дому
Штибыльовскои въ Станиславѣ и на пере-
робленье его на палату для станисла-
вского епископа. Друге засѣданіе палаты
пановъ отбулося дна 25 с. м.; на порядку
дневной была поставленъ: Зѣйна §§. 2 и 6 за-
кона зъ 14 червня 1868 о урегульваню законной
стоицы процентови; розширенне арт. 4 и 5 въ
законѣ зъ 7 червня 1881 о поблгахъ податку
грунтового и выбѣръ комисіи для конгрusy. До
комисіи сѣи выбраны: гр. Куденгове, др. Фаль-
кенгайнъ, кард. Гангльберъ, кн. Фридрихъ Лех-
тенштайнъ, кн. Метернихъ, кард. Шварценбергъ,
бар. Томашекъ, бар. Вега, гр. Белькредъ, бар.
Гельбергъ, кн. Виндиггрецъ, бар. Гофманъ и
бар. Феге.

(Зъ рады державной). На засѣданю палаты
пословъ внесло правительство слѣдуючі предло-
женія: О податку до податковъ отахъ въ Кра-
инѣ, о желѣзницяхъ локальных Львѣвъ-Ра-
ва руска и Гатна-Кимполонгъ-Гли-
бока-Бергометъ съ вѣткою Карачѣвъ-Чу-
дидъ на Буковинѣ. На потребы желѣзницъ льво-
во-равской предимановано 3,276.000 ар. а номи-
нального капиталу закладового въ высотѣ
3,441.000 ар., зъ которого то капиталу припадае
на мѣсто Львѣвъ 120.000 ар., на державу
900.000 ар. въ акціяхъ закладовыхъ, на желѣз-
ницю львово-черновецку 1,934.000 ар. въ пріорит-
етахъ и 207.000 ар. въ акціяхъ закладовыхъ а
280.000 ар. въ пріоритетахъ малабы взяти на
себе гута, котра мала-бы доставити шинь и
дрѣбногю матеріалу. Кошты желѣзницъ черно-
вецкой мала-бы знову такъ розложитися: На цѣ-
луду згадану желѣзницю предимановано 5'6 мил. ар.,
зъ котрой то сумы маюць зобратися 3'92 мил.
ар. черезъ емасію акцій пріорит. аі рагі, и 1'68
мил. ар. черезъ выданье акцій закладовыхъ аі
рагі. Кромѣ сего мала-бы ще взяти на себе 1'2
мил. ар. въ акціяхъ пріорит. и 130.000 ар. въ
акціяхъ заклад. предпріемцѣ греко-правосл. фондъ
религійный 850.000 ар., Львово-черновецка же-
лѣзница 1.87 мил. ар. въ пріоритетахъ, край
150.000 ар. а держава 1,100.000 въ акціяхъ за-
кладовыхъ. — На интерпелацию пос. Шахера въ
справѣ получешя долѣ работничковъ въ фабрикахъ
тиютюу отбѣсвъ мн. Дунаевской, що прави-
тельство отарася всякими оясами прійти въ
помѣчь снмъ работникамъ и для того постановило
подъшлати имъ платню сего року. Коли н. пр.
платня работничковъ у всѣхъ 28 фабрикахъ ти-
ютюу выносила мнущего року лишь 3,465.497
ар., то на сѣбъ рѣкъ предимановано 4,606.578 ар.
отже о 1,141.081 ар. болше, зъ котрой то сумы
лишь дуже мала часть припадае на подышешье
снмъ работничъ а болша часть на подышешье
платнѣ. — Внесене пос. Шахера въ справѣ за-
безпеченя державы отъ конкуренціи збѣжа рос-
сийского и заморского отослано до комисіи господар-
човъ. — На послѣдокъ интерпеловали послы
Менгеръ и Визенбургъ президента, чи прави-
тельство думаетъ предложити якій законъ, котрый
завявше бы долею тысячѣвъ и тысячѣвъ дѣ-
юрн. и стѣвъ и забезпечувавъ ихъ хочъ на случай
нѣщастя и хоробы.

(Справа сулентѣвъ). Депутаци нѣмечкихъ
и чешскихъ сулентѣвъ шкѣль середнихъ была д.
25 с. м. на авдѣнциу у министра бар. Конрада и
вручила ему знову петицию о подышешье своия
долѣ. Министеръ заявивъ, що онъ вже отъ давна
завявше долею сулентѣвъ, але задля недостатчъ
оредствъ финансовыхъ не мѣгъ доси нѣчого зрѣ-
бити. Теперъ-же, коли комисія бюджетава приняла
одноголосно резолюцию, маючу на цѣлю подыше-
нне положеня сулентѣвъ, то онъ має надѣю, що

въ короткомъ вѣче часѣ будѣ мѣгъ значну часть
сулентѣвъ заименувати дѣйствыми учителями.

(Зъ конференціи епископовъ). Зъ Вѣднѣя до-
носятъ, що конференція епископовъ потревае ще
кѣлька дѣвъ. Межи иншими справами, мае ще
розбиратися справа святкованя недѣль. Въ сѣй
справѣ будуть ухвалены певны точки, котры от-
такъ за згодою всѣхъ епископовъ будуть пред-
ложенъ цѣсарю яко меморандумъ. "Vaterland"
каже, що воѣ вѣдомости о конференціи епископовъ
якй доси появлялися въ газетахъ, опираются
лишь на здогадахъ и комбинаціяхъ, позаякъ епи-
скопы — якъ зѣботно — обовязалися держати въ
тайнѣ всякі нарады на конференціи. Тажъ сама
газета дошоеитъ, що зъ рушкихъ епископовъ лишь
Пр. еп. Сильвестеръ бере участь въ конференціи.
Кардиналъ Шварценбергъ выстунае дуже въ обо-
ронѣ окремѣшности чешского фонду релігійной и
заявивъ, що се нѣякъ не може бути, чтобы над-
вышки сего фонду мали служити въ користь дру-
гахъ краѣвъ.

(Зъ справѣ конгрusy) доносятъ зъ Вѣднѣя, що
въ палатѣ пановъ стараются якъ найкорше при-
сѣшати нарады надъ закономъ о конгрusy и що
дотычна комисіи въ короткомъ вѣче часѣ поробитъ
свои внесеня що до пытанъ, отъ коли и якъ сѣй
законъ мае вѣйти въ жыть. Внесеня сѣи маюць
бути такы самы якъ внесенне Кляича въ палатѣ
пословъ, котре палата черезъ голосованье дѣвнѣцъ
откинула.

(Реформа угорской палаты пановъ). Зъ Бу-
дапешту доносятъ, що доврѣчній люде зъ стороны
правительства конферуютъ съ угорскими магнати-
ми въ справѣ реформы палаты пановъ. Кажуть,
что мае прійти до компромису на слѣдуючій под-
отавѣ: Цѣназусъ мае бути звязаный зъ 3000 ар.
на 2500 ар.; число маючихъ заименуватися чле-
новъ будѣ зменшено на 100 або и на 80; палата
пановъ мае получить право wyboru певного числа
членовъ доживотныхъ зъ помежи тыхъ, котры
задля высокогю цензу мусѣли-бы бути выключены.
Правительство годится такожъ на пять до шѣсть
епископовъ титулярныхъ.

(Архивъ Рудольфа) прѣяхавъ дна 27 с. м.
до мѣста Равы въ заливѣ котаркомѣ, де его по-
читали съ великимъ торжествомъ жителѣ мѣста.
На кораблѣ "Мирамарѣ" отбулося отгакъ сѣбда-
нье, въ котромъ взявъ такожъ участь князь чор-
ногорскій, пріютившій оуда на повитанье досто-
ной парм. О 7 год. вечеромъ пустился архикнязь
въ дальшу дорогу.

ЗАГРАНИЦА.

Россія. Зъ Петербурга доносятъ, що подѣ
проводомъ товариша министра а бывшого дирек-
тора полиціи державной Плевне уконститутовалася
комисія, котра займаетъ выготвеннемъ регуля-
мину для фабрикъ и работничковъ. — Зъ комисіи,
зостаючюю подѣ проводомъ Коханова доносятъ
знову, що гр. Паленъ заявивъ въ сѣй комисіи
яко человекъ дуже либеральныхъ поглядѣвъ и що
Шуваловъ отлучился въ демонстраційный способъ
отъ своихъ товаришѣвъ Бектеева и Пастухова,
котры суть реакціонерами наибѣшстой кружы. Що
до поголоски будѣ-бы гр. Паленъ мавъ бути
назначеный на мѣсто теперѣшного министра дѣлъ
внутрѣшнихъ гр. Толстого, то видѣтся намъ, що
досыть вже въ снхъ часахъ въ Россіи самой по-
голоски о либерализмѣ гр. Палена, чтобы его не
додустити на такъ важне мѣсце, якъ те, котре
теперъ гр. Толстой займае. — Сирова Герату все
ще не втихае и чимъ болше о нѣй розходятся
вѣсти, тымъ болше здаетъ бути охота въ самомъ
народѣ російскомъ залагодити ою справу въ ко-
расть Россіи т. е. доковати сего дѣйстно, о чѣмъ
доси ходятъ лишь поголоски, — забрати Герату
и высунути Англичанъ зъ Афганистану. До та-
кого подраженя причинились наиболше таки
самы англійскы газеты, котры въ послѣднихъ ча-
сахъ, мимо всякихъ заперечень зъ стороны Россіи
выступили противъ ней съ дуже острыми погро-
зами. Правительство російское очевидно раде зъ
такого настрою російского народу тымъ болше,
что оно пріготоване на всякій случай. Уже теперъ
ходитъ поголоска въ Петербургѣ, що въ Гератѣ
мае бути оилные сторонництво, котре готове ко-
ждо хвалѣть выкупити за російскимъ протекто-
ратомъ. Въ войсковыхъ кругахъ знову оуть тыхъ
гадокъ, що граница Россіи въ Афганистанѣ по-
винна опертися ажъ о горы Гиндукушъ и Паро-
панасуетъ, отже такъ далеко, яко сего бажала
своего часу Англія для Индіи. — "Рус. Курьеръ"
доноситъ, що англійскій кабинетъ откинувъ пред-
ложенье російского правительства, дотыкающе
урегульваня африканской границѣ а выготвлене
членомъ російской комисіи Лешаремъ. Россія жа-
дае, чтобы Англія позволяла їй заняти область
лежащу на пѣвнѣчѣ отъ долины Паропаміау. Пе-
реговоры однакожъ не перервалися а Лешарѣ до-
жидае дальшихъ интрукцій зъ Петербурга.

Франція. Французское правительство повѣ-
домило европейскій державы, що по поводу войны
съ Хинами, будѣ уважати рѣшъ яко контрабанду
военну. Нѣмечскы газеты урлдовъ оголошуютъ вже
навѣтъ, що отъ 26 с. м. транспортны рѣжу зъ
Хинъ уважуются черезъ Францію яко военна кон-
трабанда. Яко контрабанда будуть дальше ува-
жатиися всякі предметы потрібны до веденя вой-
ны. — Французска палата ухвалила 316 голосами
противъ 175 подышешенье мыта отъ збѣжа а мы-
то будѣ отъ теперь выносити 3 франки отъ 100
кило збѣжа европейского а 6 франковъ отъ збѣ-
жа позаевропейского. — Правительство вынай-
мало значне число парохѣдовъ для перевозы угля
и провіанту до Тонкина. — "France" дово-
ситъ, що розпочалися посередній переговоры въ
справѣ залагодженя французско хиньского кон-
фликту.

Англія. Въ палатѣ лордовъ заявивъ Гран-

вилъ дна 23 с. м., що Италия зашутувала Англію
ще 3 надолота 1884 р., чи Англія мала-бы шо
противъ розширеня италійской юрисдикци на пѣв-
нѣчѣ отъ мѣста Асаабъ, чтобы такъ само Бел-
люль на пѣвноча якъ Рагейтасъ на полудни до
нее належавъ. Англійске правительство отвоѣло
тогда, що оно не мае нѣчого противъ того, чтобы
Италия розширила своѣй вилы въ на побережю Чер-
воного моря противно, їй було-бы се навѣтъ ду-
же пріятно, толькожъ шо не можна сего розда-
вати, шо до кого не належитъ. Добре отже будло
накодиѣ Англія въ сѣй справѣ порозумѣлася съ
Портоу. Отгакъ зашутувавъ Нигра 22 грудня
1884 р., якъ-бы приняла Англія занятые мѣста
Зуля. Лордъ Гранвилъ отвоѣвъ на те, що поза-
якъ Бгшиетъ не въ силѣ удержати въ своихъ ру-
кахъ цѣле побережя надъ Червонымъ моремъ, то
оно муситъ принасти назадъ Туреччинѣ. Англія
радила отже Портѣ, чтобы она забрала подѣ свою
власть хочъ деякі мѣста портовъ надъ Черво-
нымъ моремъ. Коли Италия хоче тамъ заняти
які мѣста, то нехай порозумѣся съ Туреччиною.
Противъ обсажденя мѣстъ Зуля, Бейлючи и Мас-
суахъ не могла Англія нѣчого сказати. Дна 10
сѣчня с. р. сказавъ лордъ Гранвилъ Мусуруоови
пашѣ, що ему жаль дуже, що Туреччина не по-
слухала его рады и не заняла деякі портовъ мѣ-
ста. Коли Порты протестувала противъ займаню
мѣстъ черезъ Италию, онъ высказывъ надѣю, що
Туреччина може ою справу мирно съ Италиєю
залагодити а рѣвночасно заявивъ Мусуруоови, що
Англія въ сѣй справѣ не бере на себе отвѣчалъ-
ности.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Читальня въ Рѣпневѣ (въ повѣтѣ каменецкомъ).
И въ наше оконоце засѣтало сонце; и въ нашѣй
сторонѣ люде въ декотрыхъ селлахъ вже отвере
зились и берутся до провѣствъ. Передъ воима же
на передѣ иде село Рѣпневѣ. Ту передъ кѣлька-
ма лѣтами працею бывшого душпаствыра о. Кири-
ла Левицкого запроваждена межъ народомъ тве-
редѣсть, а теперъ за стараньемъ его ревниго на
слѣдника Воеч. о. Емилиана Долницкого заложена
и дна 25 сѣчня с. р. отворена читальня. Въ той
то дна рѣпнѣвскихъ громадянъ торжественный
день около 4 години по полудни прабрувъ до нихъ
Вп. и Жигмонтъ Германъ, дѣдичъ Рѣпнева и зѣ-
халася сусѣдній Воеч. о. І. Дорошь зъ Ракоболгъ,
Григ. Гойвановичъ зъ Миланя старого и Григ.
Словацкій зъ Козлова и знатѣйшій господарѣ зъ
сусѣднихъ селъ. По отпривленомъ водосвятію въ
громадкомъ будынку, давній школѣ народній ук-
рашеной образами и вѣнцами, отворивъ о. Емил.
Долницкій читальню прехорошою промовою, вы-
сказуючи високу задачу и цѣль ея, по чѣмъ зѣ-
сцевый учитель п. Іоакимъ Крытъ поюинивъ зѣ-
бранымъ громадианамъ статутъ читальнѣ. Теперъ
отѣсѣвавъ хоръ хлопцѣвъ и дѣвчатъ рѣпнѣвскихъ,
заложеныи о душпаствыремъ, кѣлька народныхъ
пѣсень, а по каждой пѣсни хлопцѣ декламували
стихи. По пѣсняхъ и декламацияхъ наступивъ
выбѣръ выдѣлу читальнѣ, до которого убѣдили:
о. Ем. Долницкій яко голова, Тимко Лысакъ яко
заступникъ, Іоанъ Кушловскій, Михайлъ Мацюкъ
и Іоакимъ Крытъ яко члены, а Михайлъ Ворона
и Дмитро Перхунъ яко ихъ заступники. Вп. па-
новы Ж. Германови такъ то все подобалося и
такъ бувъ тымъ воимъ взрушений, що обѣщавъ
на поставленье нового будынку на читальню 300
ар. зараазъ въ томъ роцѣ зложити. За той щедрыи
даръ загалный зборъ зложивъ ему зараазъ щирю
подяку и именувавъ его почетнымъ членомъ чи-
тальнѣ. Окромѣ того сѣй благородный панъ, ско-
ро ипо довѣдався о намѣрѣ заложена читальнѣ въ
Рѣпневѣ, зложивъ грошѣ на двѣ газеты: одну
руску а другу польску, и то яку выдѣлъ читаль-
нѣ самъ выбере. Въ концѣ отѣсѣвавъ хоръ "Мно-
гая лѣта" Найбѣшшому цѣсарю, що давъ намъ
овободу закладати читальнѣ и такъ просвѣщатию,
Вп. пану Ж. Германови, Воеч. о. Ем. Долни-
цкому, дальше Воеч. гоотямъ прібувшымъ на се
торжество народне и членамъ читальнѣ. Оубола
наступила вечера устроена зъ датковъ въ гро-
шехъ и приносѣвъ домовыхъ честныхъ господа-
ровъ и господинъ рѣпнѣвскихъ, при котрой го-
отилася иятелигенція разомъ съ селянами, а хоръ
молодежи рѣпнѣвской сѣвавъ народній пѣснѣвъ. По
гостинѣ одинъ удалися въ своия, уносячи съ со-
бою найкрашій чувства братной любви и луч-
шого будущности, а другіе же забавлялися чи-
таьемъ и розговорами десь до пѣвночи, перенатѣ
радостью и надѣю красной долѣ.

НОВИНКИ.

Дръ Исидоръ Шараневичъ, многодѣльный стар-
рѣшнина Старополицкого Института и членъ
депутаци руской до Вѣднѣя въ справѣ Сзуютѣвъ
въ Добромали, вручавъ въ минушю недѣлю на-
мѣстникови п. Ф. Залескому прошенье до надвор-
ной канцеляриі о допущенне руской депутаци на
авдѣнциу у Сго Вел. цѣсаря, а зараазъ пере-
давъ п. намѣстникови и копію евангуальной про-
мовы до цѣсаря. П. намѣстникъ заявивъ, шо зъ
свои стороны подре прошенье депутаци. Обшир-
ный меморіалъ, якій мае вручати депутаци на
авдѣнцияхъ, вже вновѣй выготвленый, такъ шо
депутаци кождо хвалѣть вже готова выѣхати до
Вѣднѣя.

Професоръ Минкосичъ, якъ доносятъ намъ зъ
Вѣднѣя, дуже бувъ зрушый, довѣдавшисъ про
смерть Евгения Желеховского. Съ великимъ жа-
лемъ згадувавъ про тоѣ, шо покійному не поща-
стилось докѣичити Словаря (проф. Миклосичъ за-
помѣгъ выдавничтво Словаря даромъ 50 ар.) и
съ великимъ заинтересованьемъ дошутувавъ про

судбу матеріалу словарокого, полишеного авто-
ромъ, повторючи кѣлькоратно бажанье побачити
якъ найкорше Словаръ докѣиченымъ.

Академичне Братство уряджуе во второкѣ, 3
марта, въ комнатахъ "Бесѣды" вокально деклама-
торскй вечерничѣ, на котрыхъ дръ Целевичъ бу-
де держати историчный отчитъ.

Товариство урядничѣвъ. Выдѣлъ львовокой облѣ-
ки задаткови товариства урядничѣвъ, одной зъ
найкраше розвиваючихся институцій въ Австрій,
основуючихся на принципѣ взаимности — оклякуе
на день 13 н. с. марта о. р. загалный зборы сво-
ихъ членовъ. На дневномъ порядку остоятъ справ-
возданье дирекціи, выбѣръ новой дирекціи и рады
завѣдующей, подѣлъ зыку, буджеть на рокъ 1885
и внесенне шо до знижена стоицы процентови.
Початокъ о 5 години по полудни въ сали мѣ-
щаньского казина у Львѣвъ. Вступѣ до салъ за
оказаньемъ книжочки удѣлови.

На передновокѣ. Зъ фондѣвъ державныхъ по-
лучали послѣдними днями слѣдуючі повѣты запо-
моги: Мѣлецъ 10.000 ар., Рогатинъ 500 ар., Ва-
довецъ 4.000 ар. на публичной роботы а 3.000 ар.,
1.000 ар. и 2.000 ар. безповоротныхъ заломогъ.
Повѣтъ жидачѣвскій получилъ 3.000 ар. Кромѣ
того дѣтали заломога повѣты: бохенской въ сумѣ
2.000 ар., яворѣвскій 300 ар., калуускій 1.000
ар., краковскій 3.000 ар., ново-сандецкій 1.000 ар.,
новотарскій 300 ар., пильненскій 600 ар., роп-
чикскій 1.000 ар., рудецкій 1.000 ар., станисла-
вѣвскій 280 ар., тарновскій 2.000 ар., товмацкій
500 ар. и величій 2.000 ар.

Бюро меліорациіне выдѣлу красного займаея ме-
жи прочими проектами: регуляція Гнилои Ляны
въ перемышлянскомъ и рогатынскомъ повѣтахъ,
осушеня оѣвнѣжотъ въ Журовѣ и Грыгоровѣ; ре-
гуляцію Визовницѣ въ ярославкомъ пов.; регу-
ляцію Висола и регуляцію горѣшого Дѣбѣстра
и его притоковъ. — Въ бюрѣ меліорациіномъ
працею теперъ разомъ 13 люды.

Выстава рѣбничко-промысловая мае отбутиася сего
року въ Белѣзѣ въ часѣ отъ 1 до 16 н. с. вересня.

Статистика смертности. Во Львовѣ умерло
въ мѣсяцѣ сѣчню с. р. на 117.258 жителѣвъ —
413 люды, зъ чого припадае на шпиталѣ 172.
Межи умершими знаходилося одна отодѣтна осо-
ба. Наиболше умерло на сухоты, отгакъ вели-
кій процентъ припадае на ошу; наслѣдомъ са-
моубійства умерло 2 люды.

На бурсу Іоана Хрестителя въ Дрогобычи вплы-
нуло: П. Т. гоотѣ на всеѣлю у Воеч. о. Мадар-
кевича въ Дорожеві дна 3 л. лютого зложили 11
ар. Зъ представлена руского театру подѣ заря-
домъ пп. Виберовича и Гриневецкого вилынуло
20 ар. — За оба тѣ датки Выдѣлъ товариства
Бурсы складае пріятноу подяку. — А. Торонскій.

Проф. В. Б. Антоневичъ выбраный на засѣданю
товариства п. н. "Общество Нестора-Лѣтопиоца",
отбувшомся дна 10 (22) лютого, предѣдателемъ
сего товариства.

Головна выграна лосѣвъ "Минчѣмъ" дѣсталося и-
кѣйбѣ бѣдной трафикантцѣ. По заплаченю податку
лишилося 40.000 ар., котры клубѣ угорскакъ
джокеѣвъ вже выплативъ щаславоѣ.

Чай подорожѣ! Россійскы газеты доносятъ,
шо правительство задумало поднѣсти податокъ отъ
чаю о 10 копѣекъ на фунтѣ, въ виду чого деякі
болшій фирмы постановили поднѣсти цѣну чаю
на кождомъ фунтѣ о 16 копѣекъ безъ рѣжницѣ
на оурту. Цѣна подышешена при кѣнци лютого с.
р., бо втогда будуть въспроданъ находящійся те-
перъ въ магазинахъ запасы.

Высокій вѣтъ. Въ Америкѣ жѣ, якъ доносятъ
выходяча въ Чикаго газета "Western", Джонъ
Донгъ уродившійся ще 1739 р. Онъ провѣвъ 125
лѣтъ въ неволѣ, а теперъ знаходится въ одной
публичной музею въ Чикаго.

Добра фирма. До "Köln. Zig." пишуть въ Па-
рижа: Виновики крадѣжа діамантовъ у ювилера
Габриѣла ще не выкрыты, но догадуются, шо се
Англичане, котры съ украденными драгоценности-
ми утѣкли до Лондону. При той случайности по-
роблено незвычайній открьтѣ, зъ котрыхъ можна
заклучати о существованю великого и добре
зъорганизованого "товариства", котре займаея
крадѣжами на велику скалю. Така крадѣжъ съ
вломаньемъ мала недавно мѣсто у тутешного
банкира Родригѣ, но и тутъ нѣкто не мѣгъ прійти
на слѣдъ злодѣѣвъ, пока окраденому не доручено
оѣ такого пойма: "Michael Abrahams Sohn &
Comp. London 8, Old, Jewry — Paris 23, Rue Tai-
boni, Téléphone Nr. 71: "У насъ бувъ ныѣтъ п.
Самуельсѣ, агентъ держателя Вашихъ паперѣвъ.
Онъ каже Вамъ заявити, шо держателѣ паперѣвъ
чч. за заллатоу 35 процентѣвъ хочуть ихъ
выдати." Пошкѣдованныи удѣловѣ съ тою фир-
мою въ торгѣ, а не мѣгуча нѣчого выторгувати,
заплативъ цѣлу суму, яку отъ него жадали и
получивъ свои паперы. Окраденый ювилеръ Га-
бриѣлъ доходить своия шкоды такожъ при помочи
фирмы: Abrahams Sohn & Comp.

А la Clovis Hugues. Экцентричнѣсть па-
рискихъ женщинъ, якъ свѣдчатъ живы примѣры,
сталося майже эпидемичною. Недавно окѣичився
сензациійный процесъ п. Clovis Hugues, а въ ея
слѣды вступила друга парижанка, забивши вы-
стрѣломъ зъ револьвера мушуню, котрый обѣщавъ
оженитися съ нею, но не додержавъ слова. Газе-
ты заграничній, шо донесли про той случай, довѣ-
дуются, шо та женщина вже разъ передъ кѣль-
кома роками помсталося въ такій самъ способъ
не другомъ мушунѣ, котрый бувъ ея оужденымъ.

Продажа жѣни. Недавно случилося, якъ доно-
ситъ "Заря", въ селѣ Заборѣ, кѣвского уѣзду
оѣ така пригода. Селянинъ Зискала зайшовъ ра-
зомъ съ жѣнкою до шинку и ставъ пити. Случайно
перевѣдывъ тамтуды селянинъ зъ другого
уѣзда Почетырка. Онъ отанувъ коло шинку и ще
тверезый зайшовъ тамъ. — "Чи не продашь свою
жѣнку?" зашутавоа онъ Зискала, поглядяюча на

его хорошу молодцю. — „А щож, купи“ — ска- завъ той — „ставъ повъ крючка горѣвки та за- брай“. — Почетырка огнувъ до кишенѣ, вый- мивъ 5 рублѣвъ, отдавъ ихъ паницѣ и забравъ его жѣнку, котра не супротивлялася, на возѣ и поѣхавъ. По дорогѣ вступили они до Зискала. „Куплена“ жѣнка забрала свою 8-лѣтню дитину и свои рѣчи, а потому поѣхали до Мотовылѣвки. Протверзавшій на другій день Зискало поѣхавъ за жѣнкою до Мотовылѣвки, но вже еи не заставъ. Мѣщевый урядъ дождавшася о такѣмъ против- законнѣмъ купнѣ заразъ самъ отпраивъ жѣнку въ станъ, чтобы еи отослано до мѣсяца принадле- жности.

— Студентскій униформы. Въ Петербурѣ радятъ надъ заведенемъ мундурѣвъ для студентѣвъ а позаякъ за мундурами стоять вѣ генераль-гу- бернаторы власти, полиційный и много профессорѣвъ, то нема сумнѣву, що въ недѣлѣмъ часѣ вѣ слу- хателѣ россійскыхъ университетѣвъ будутъ му- сѣли вбратися въ униформный одягъ. Шоля про- екту министерства просвѣты не будутъ потребу- вати справляти собѣ мундурѣвъ лишъ тѣ студен- ты, що до укрѣпченя студій мають передъ собою лишъ одинъ курсъ.

— Надъвычайно явище. Въ паркѣ Ляхтенштайна въ Россавѣ зрубали недавно клена а въ его про- рѣзѣ знайдено въ серединѣ якъ найдокладнѣйшій образъ мотыля, въ горѣ его куклу а въ долиахъ гусеницю въ черныхъ барвахъ. Решта прорѣзу естъ совсѣмъ бѣла.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Въ Дрогобычи завязався кру- жокъ учителѣвъ высшихъ шкѣлъ, котрого пред- ѣдателемъ выбрано катихита о. Торовского. — Въ Величѣвъ умеръ недавно ко. Голіанъ, мѣщевый р. кт. приходникъ и одинъ зъ виднѣйшихъ чле- нѣвъ краковской партіи. — Редакторъ „Gazety Narodow-oy, Янъ Добжанскій, выѣзжае до Ницы для поратованя здоровья. — Славный аренавтъ Годаръ умеръ передъ кѣлькома днями въ Парижѣ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львѣвской.

Каноничну институцію получили оо. Заха- ріевичъ Теофілъ зъ Юнашкова на Хренѣвъ, Ио- анъ Маркевичъ зъ Хренива на Юнашкѣвъ.

Презенту получили оо.: Косевичъ Теодоръ на Опритѣвъцѣ, Шуровскій Иоанъ на Струтынѣ въжнѣй.

Введенъ въ душпастырскій посады оо.: Ды- декъ Иоанъ яко сотруд. въ Бережанахъ; Свѣтен- кій Михаилъ яко сотрудникъ въ Товстѣмъ дек. окалатского.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

☩ Марія Магдалена Лушниська, жена о. совѣтника и пароха зъ Кривча, деканата кудринецкого, упо- коившая по десяти днѣвъ тяжкой недужѣ въ 63 роцѣ житя. — Похѣйна була върцемъ рускою женщины, правдива матѣрь для парохіанъ. Лю- блена вѣмъ и поважана за для глубокой побож- ности и честного характеру, займала похѣйна ме- жи доокрестнымъ жѣноцтвомъ поважне становище патрїархинѣ. — Въ часѣ недуги похѣйной, хто вно дождався, поспѣшавъ съ потѣхою и порадою для родины и недужой. Вѣстъ о смерти похѣйной дуже скоро перелѣтъ по цѣлой окрестности и помимо непогоды въ дни 12 (24) лютого на по- хоронѣ збѣралося множество интеллигенціи и па- рохіанъ. По 42-лѣтнѣмъ щасливѣмъ подружю до- ждалася похѣйна ще того щастя, що власнй сыны и зятѣ повесели еи моцѣ послѣднѣй разѣ до топ церкви, въ котрой, точно сказавши, не пропусти- ла она нѣ одного богослуженя. По прекрасной соборной латургии при хорошѣмъ свѣтѣ отправа- дивъ нашъ возлюбленный совѣтникъ и деканъ о. Теофілъ Ливанецкій, парохъ Туряльча, въ соборѣ 8 душпастырѣвъ (крѣмъ своихъ) по выголоше- нѣмъ нагробнѣмъ словѣ черезъ о. Иоана Ляторов- ского, тѣло похѣйной на мѣсце вѣчного отпочина- ку. Вѣчна їй память! — Другъ зъ надъ Збруча.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Ч. З. „Зорѣ“ мѣстятъ на передѣлѣмъ мѣсяца повѣстку ювилата-писателя Ол. Я. Кониского подѣ заголовкомъ: „Чи злочинецъ чи недужій?“, присвячену проф. дру Ал. Оговновскому. Оттакъ слѣдуютъ: „Дни житя“ (поэз. В. И. Масляка), „Дѣв пары“ (продовжене), „Перехѣдъ козакѣвъ черезъ Покутье до Молдавіи въ р. 1739“ (истор. розиравка дру Ю. Целевича), „Зѣ подорожи по Итали“ (продовжене), „Кіевомогилянська коле- гія“ (продовжене), „На св. Андрѣя“ (этнограф. студія Дан. Леукого) и „Некрологъ Алеко. Фе- доровичу Кистяковскому“. — „Библиотеки Зорѣ“ выйшли 5 и 6 аркушъ и мѣстятъ продовжене розиравки: „Море и его чудеса“.

Переписка Редакціи и Администрации.

Веч. М. М. въ Молодичу. Предллата заплачена до 31 сѣчня 1885. — Веч. Ч. Б. въ Напустацяхъ. Предллата заплачена до 31 мая 1885. — Вп. А. А. въ Буску. Рекламованн числа выслалаемо. Вы- довжнй ще за 1884 р. 6 зр. — Вп. И. Б. въ Ром. Дѣло Ваше мы вже загадали; послыску одержи- те отъ управителя друкарнѣ т. п. Ш. Котрого дня вышле, се вже не наше дѣло.

Подяка.

Дня 22 лат. лютого с. р. отбувся похоронѣ бл. п. Людвика Березовского, профессора ц. к. гимназіи въ Самборѣ. Въ имени цѣлой родины скла-

даемо щирю подяку Вп. Духовенству обохъ обра- довъ, що зводили взяти безинтересовный удѣлъ въ томъ сумнѣмъ обрядѣ; рѣшно дякуемо Вп. о. Т. Баревичу, директору ц. к. гимназіи и Вп. Товаришамъ похѣйного, котрѣ явились на похо- ровѣ и зложили вѣнецъ хорошей на домовнѣ. Мо- лодѣжъ шкѣльна отдала честь своему учителюви хо- рошимъ своимъ свѣтомъ и вѣнцемъ; Спаси Богъ еи! Не менше зъобовязанъ есьмо Вп. Знакомымъ, котрѣ отдали тую послѣдну прислугу похѣйникови. Въ Самборѣ 24 лютого 1885. — Стефанъ Березовскій; П. Любанецка; О. Впчотавкѣ.

II.

Неумолима смерть забрала менѣ подругу, а дѣтей моихъ матѣрь. Складала симъ прилюдно сер- дечву подяку Вседорогѣй Родинѣ, що подчасъ сла- бости жены и по смерти була все отрадою въ тяжкѣмъ горю и тулила мои и дѣточокъ слѣзы. — Заразомъ дякую Впч. Дру Яншевскому за щирй его заходы коло похѣйнов, Вп. графу По- тулицкому за его щире сочувство, Впч. о. Гра- биньскому за потѣшнй слова, выголошенй надъ домовною, Впч. и Веч. оо. дек. Дмоховскому, Сосновскому, дек. Левицкому, о. Левицкому зъ Ольшаницѣ, Ясѣвскому, Чвартаккому, Дейнц- кому, Коачевичу, Пѣтушевскому, Макухови, Ба- чиньскому, Петрасевичу, Токареви, Доманикови, Тустановскому, Шавалѣ, Кульчицкому, Сологубо- ви, Дмоховскому, Дольвицкому, Высочаньскому, Бородевичу, Вѣржовскому, Хенциньскому, Па- бовкови, Ласеви, Мошиньскому, гвардіанови Шар- линьскому и Степекови, пп. Балгаровичу и Фи- цаловичу за ихъ ревнй труды при похоронѣ и вѣсѣмъ знакомымъ, що мимо льхот дороги числен- но збѣралися на обрядъ похоронный.

Юлианъ Зельскій, мужъ похѣйной; Галя, Оля и Стефаня, дѣточки.

НАДОСЛАНИЕ.

(Пробовано нашими лѣкарями и поруча- еся) Дрѣ Крукъ, практ. лѣкаръ въ Лимановѣй (Галичина) пише о швайцарскихъ пугулкахъ антикаря Р. Бранда: „Выпѣтъ менѣ заразъ 3 коробки швайцарскихъ пугулокъ, позаякъ тѣ, що въ менѣ прислали на пробу, бу- ли въ наслѣдкахъ своихъ знаменитѣ.“ Дрѣ Гюснѣъ Фомъ Прей, практ. лѣкаръ въ Еппау коло Боценѣ (Тироль) пише: „Позаякъ менѣ Вашй пугулки швайцарскй (можно получить за коробку по 70 кр. въ антикахъ) вы- казали менѣ въ богато родахъ хоробъ для побореня шкѣд- ливыхъ complicationъ знаменитѣ услуги а прислана менѣ проба найшла мое повне признание, для того отже прошу о дальшй 3 коробки.“ 1284

Аптика РУКЕРА во Львѣвѣ

поручае 1815 5—?

росу красоты и всякй косметики такъ че- резъ мене якъ и иншй фирмы поручай.

„Надѣслане“. Въ теперѣшнѣй острѣй и змѣннѣй порѣ року не отъ рѣчи буде згадати на сѣмъ мѣсяцѣ о одной непопу- лярнѣйшій спеціальности фармацевтичной, именно о звѣстнѣмъ „Pain-Expeller-ѣ“ съ „котвою“. Вырѣбъ сей величается майже отъ двайцятъ лѣтъ величезнымъ а такожъ и заслуженнымъ розповсюденемъ, позаякъ мае для каждого въ житю щоденнѣмъ въ найрѣжко- роднѣйшихъ такъ лекшихъ, якъ такожъ и тяжкихъ, найчастѣйше въ пересудженя походочихъ недугахъ тымъ больше значене, що естъ средствомъ дешевымъ даючимся легко приоровити, тревальнымъ и неопѣд- лочнымъ жадному збѣсованю а що найважнѣйше, не- хѣбнымъ. Повинно бути для того въ каждой хатѣ въ запасѣ. Получить можна у вѣсѣхъ антикахъ Само че- резъ себе розумѣся что бесѣда тутъ лишъ о правди- номъ Pain-Expeller-ѣ съ „котвою“. 1288 (4—5)

пайльншою Бибулкою на Папирасы
есть правдива бибулка
LE NOUBLON
Вырбу французского 10.0 27—36
Фирмы **CAWLEY & HENRY** въ Парижѣ
Передъ наслѣдуванемъ остерѣгаеся.
Тая бибулка лишъ тогда есть правди- вою, коли кожда еи четвертка мае стѣ- пель **LE NOUBLON**, а кожда пачка за- осмотрена понизше знаходящюся мар- кою охоронною и подписомъ.

Ц. к. генеральна дирекція австрійскихъ желѣзницъ державныхъ.

Выпѣтъ зъ плану ѣзды важнѣй отъ 15 лютого 1885 р.

Отѣздъ зѣ Львова:

Поѣздъ мѣшаннй о 6 год. 40 мин. рано до Стрыи.
Поѣздъ особой о 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ до Стрыи, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова.
Поѣздъ мѣш. о 6 год. 45 мин. вечеромъ до Стрыи, Станиславова, Гусятына, Дрогобыча, Хирова, Засѣря, Звар- доня.

Приходять до Львова:

Поѣздъ мѣш. о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыи, Станиславо- ва, Хирова, Засѣря, Звардоня.
Поѣздъ особ. о 4 год. 17 мин. по полудни зъ Стрыи, Ста- ниславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова
Поѣздъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятына, Ста- ниславова, Стрыи, Дрогобыча, Борыслава, Хирова, Звардоня

Дрѣ КОРНИЛО СУШКЕВИЧЪ
отворивъ
КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ
У ЛЬВѢВЪ
подѣ ч. 12. при улицѣ Освоимнскихъ.

Важне для страдающихъ на нервы.
Лишь за помощью электричности можна ведугу нерво- ву зосѣмъ усунути. Мои новй аппараты индукційнй (маши- ны до электризованя), котрыхъ каждый хочѣ-бы и незнакомле- ный легко уживати може, повиннй находится въ каждой родинѣ. Гостецъ, ревматизмъ, ослаблене, ревматичный болѣ головы и зу- бѣвъ, въ загалѣ вѣлку ведугу нервоу можна лѣчити моимъ апа- ратомъ индукційнымъ. Цѣна цѣлого апарату съ докладнымъ показомъ уживаня зр. 8. — Можна лишъ черезъ мене получить.
Dr. F. Beeck, Triest, 2 Via Pondeares 2

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
подае до вѣдомости, що выдало и мае на складѣ слѣдуючй
Формулярѣ для касъ пожытковыхъ
на ладѣ
„Закомарскон Правды“:
1) Книга касова, одна либра 40 кр.
2) Книга маекту желѣзного, одна либра 40 кр.
3) Книга маекту подручного, одна либра 40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрниковъ 55 кр.

„СТАТУТЪ ЧИТАЛНѢ“
вразѣ съ
поданемъ до ц. к. Намѣстництва
выдало товариство „Просвѣта“ и продае по слѣдуючихъ цѣ- нахъ: 5 примѣрниковъ Статутѣвъ и 1 примѣрн. подана до ц. к. Намѣстництва (безъ пересылки почт.) 20 кр.
Товариство „Просвѣта“
ул. Скарбѣвска ч. 2.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галиц.
акційного Банку Гипотечного
купуе и продае
всѣ эффекты и монеты
подѣ найприсутнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечнй и
5% Листы Гипотечнй преміованнй
котрѣ посла закона зъ дня 2 Ляня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и вайвышеш постановы зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон- довыхъ, пупилярныхъ, кавціи супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія
можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до вылосованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припоручена зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ днѣв- номъ, не числячи нѣякои провизіи.
1267 15—7

НА ПРАЗНИКЪ ВОСКРЕСЕНІЯ ХРИСТОВОГО!
поручае ново открито
Торговля церковныхъ знаяровъ, образѣвъ, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА
ВЪ СТАНИСЛАВѢВЪ,
Плацинѣвъ малѣваннй на полотнѣ: по 18, 20, 24, 26, 30, 32 и 40 зр.; малѣваннй на шовковѣй матеріи по: 50, 55, 60, 64, 74, 80, 85, 90, 100 зр. и выше.
Артовы, по 4 зр. 20 кр. и 5 зр. 25 кр.
Воскресенія, рѣзаннй зъ дѣрева по 10, 14, 15, 16, 18, 21 и 24 зр.
Фелоны свѣтлй по 50, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120, 125, 130, 135, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200 зр. и выше.
Хоругвы церковнй (хрестѣ) зъ вовняного або шовкового адамашкы по 20, 24, 28, 30, 35, 46, 56, 60 зр. и выше.
Фаны (пярпоры зъ вовняного або шовкового адамашкы по 20, 25, 30, 35, 40, 50, 60, 65, 75, 85, 95, 100 зр. и выше.
Евангелія отъ 50 до 600 зр. а. в.
Монстраціи отъ 40 до 200 зр.
Хресты професіональнй металевй по 15, 18, 20, 22, 25, 28, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 75 до 80 зр.
Хлѣбницѣ на Венесонне по 5 зр. 25 кр. 16, 25, 30 и 33 зр.
Надѣльницѣ отъ 7 до 20 зр.
Свѣчи ошаднй металевй по 2 1/2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 12 и 15 зр.
Бальдахны, стихарѣ, образы малѣваннй на полотнѣ и блѣтѣ, олтарннй професіональнй, хресты напрестель- нй и ручей, подкавдры (пауки), лѣхтарѣ, канделябры, лампы, чаши, дарохранительницѣ, дароо- щипѣ, ампулки, водососы, кропила, свѣтло церковне, цвѣты и пр.
1316
по найдешевшихъ цѣнахъ
Всѣ замовленя въ вартости 100 зр. высладеся франко. **Опакованье даромъ.**
Цѣнники въ рускомъ языкѣ высладеются на жаданье отворотною почтою даромъ.

Цераты
въ великомъ выбо-
именно:
на обитие мебѣвъ и поѣвъ бархановыхъ на столы, паркѣ передъ умывальнѣ, гутасерн до постелей, фаргужковѣ, роде до оконъ въ цѣты и лянцѣ и проч. Яко найтравѣльшій роде вырѣбы поручае П. Т. блицѣ по налумѣреннѣйшыхъ 1233 1—2 вахъ.
Стефанія Вышиньскя
у Львѣвѣ при ул. Орменской

АНТ. ЩЕРБА
МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ
во Львѣвѣ, при ул. Коперника ч. 1. поверхъ
мае честь поручити Вч. П. Т. блицѣ и Вч. Духовенству
РОБОТНЮ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖИ
посла найновѣйшюй моды, зъ налѣ- щихъ товарѣвъ и по цѣнахъ на- вѣдешевшихъ, управшаючй яко снѣтъ о ласкавъ взгляды Вч. П. Т. Публики и Вч. Духовенства, по- чася ласкавому покровительству. **Всѣ ласкавы замовленя выконуются въ найк- рѣтшѣмъ часѣ.** (14—)

Въ администраціи „Дѣла“ жна достати слѣдуючй праціи
Володимира Барвѣвского
2. **БЕЗТАЛАННЕ СВАТАННЕ** образокъ зѣ Галицкогю цѣна 80
3. **ОТЧИТЬ ВЪ 100-ЛѢТНІ РОКОВИНЫ ЦѢСАРЯ СИФА II.** 17 (29) паволя 1880, цѣна 25
4. **БЕСѢДА ВЫГОЛОШЕНА НАРОДНОМЪ ВѢЧУ РУ- НОВЪ 18 (30) падолиста** о економичныхъ справахъ, на 15
Доходъ зъ першого творю значуе Родина похѣйника мятникъ нагробнѣй, зъ даль- же трѣхъ праць на стипендію Володимира Барвѣвского. (2)